

ГЕРДАНЧЕ

До градинската ограда,
хладна сѣнка дето пада
отъ липата тъмнолиста,
мъничкото босо Анче,
съ цвѣтни, всѣкакви мъниста,
ниже шарено герданче.

У полата му кутийка
на капака съ огледало.
Вжтре въ розова хартийка
е мънистата събрало.

До купата е Пъструша
съ жълтичко звънче на гуша.
Тя теленцето си лиже,
гледа какъ герданъ се ниже,
какъ се Анчето навежда
и мънистата нарежда:
сини, розови, червени,
жълти, морави, зелени . . .

Отъ липата миризь лъхва,
Анка радостно въздъхва —
ето вече е готово
пъстрото герданче ново!

И въ срѣдата тя набързо
лъскаво звънче завърза.
Скжта праздната кутийка,
мѣри го на своята шийка.
После припна къмъ телето,
върза му го на вратлето.